00872557

E138/1/10/1/5/7/Corr-2

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា
Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia
Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

សំណើសុំការកែតម្រូវ

សំណុំរឿងលេខ៖ 002/19-09-2007-ECCC/SC (16)

កែលើឯកសារលេខ៖	**ERN(s):**	**កាលបរិច្ឆេទ៖**	**ប្រភេទកំណែ៖**
E138/1/10/1/5/7	00869507-00869579	20-12-2012	☒ កែលើឯកសារដើម ☐ កែលើឯកសារបកប្រែ ☐ រៀបចំចាត់ថ្នាក់ឡើងវិញ

មូលហេតុនៃការកែតម្រូវ៖
ជើងទំព័រលេខ៤២ និង១៦៨ ព្រមទាំង១៦៩ ខុស ត្រូវបានកែតម្រូវ

សេចក្ដីលម្អិតនៃការកែតម្រូវ៖
សូមអញ្ជើញមើលឯកសារភ្ជាប់ដែលមានការកែតម្រូវ

ស្នើដោយ៖ SEA Mao — ហត្ថលេខា៖ [signature]

បានទទួលការឯកភាពពីក្រឡាបញ្ជី(ចំពោះឯកសារដើម)៖ — ហត្ថលេខា៖

បានទទួលការឯកភាពពីអង្គភាពបកប្រែភាសា(ចំពោះការបកប្រែ)៖ — ហត្ថលេខា៖

ឯកសារដើម
ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួល (Date of receipt/date de reception): 21 / 12 / 2012
ម៉ោង (Time/Heure) : 9:00
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង /Case File Officer/L'agent chargé du dossier: UCH Arun

បន្ទាន់ពីមន្ទីរឃុំឃាំងរបស់ អ.វ.ត.ក។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានពិចារណាឃើញថា ការឃុំខ្លួនជនជាប់ចោទពុំអាចធ្វើយុត្តិកម្មបាន ផ្អែកលើ"ការប៉ាន់ស្មានផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រដែលថាស្ថានភាពជំងឺដែលមិនអាចព្យាបាលបានពេលបច្ចុប្បន្ន ប៉ុន្តែប្រហែលជាអាចព្យាបាលបាននាពេលអនាគត"[40]។ បន្ថែមពីលើនេះ ក្រុមខ័ណ្ឌតតិយុត្តិរបស់ អ.វ.ត.ក មិនមានចែងអំពីមូលដ្ឋានច្បាប់ដើម្បីធ្វើជាយុត្តិកម្មក្នុងការបន្តការឃុំខ្លួនជនជាប់ចោទក្នុងកាលៈទេសៈបច្ចុប្បន្ននេះទេ[41]។

19. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានច្រានចោលសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ស្នើសុំឱ្យបង្គាប់ការដាក់ជនជាប់ចោទឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ពោលគឺ ការដោះលែងជនជាប់ចោទឱ្យមានសេរីភាព នឹងត្រូវស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌដោយបង្ខំ ដែលកំណត់ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសន្និដ្ឋានថា ផ្អែកលើ*សាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់រដ្ឋអាជ្ញាប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទី I គឺ "សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការដោះលែង Thomas Lubanga Dyilo ឱ្យមានសេរីភាព"* ("សេចក្តីសម្រេច Lubanga") ដែលបានចេញដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ ("ICC")[42] ការផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីមានន័យថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង "មិនអាចអនុវត្តយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនលើជនជាប់ចោទបានទេ ក្នុងរយៈពេលនៃការផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនេះ"[43]។ យោងតាមការយល់ឃើញរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង យុត្តាធិការតុលាការលើជនជាប់ចោទត្រូវបាន "ផ្អាក" ក្នុងពេលផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនេះ[44]។ ហេតុដូច្នេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសន្និដ្ឋានថា ខ្លួន"មិនមាន (...) មូលដ្ឋានគតិយុត្តិច្បាស់លាស់ ដើម្បីកំណត់លក្ខខណ្ឌដោយបង្ខំ ឬដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការតាមទម្រង់ផ្សេងៗលើជនជាប់ចោទ នៅពេលដោះលែងទេ"[45]។ លើសពីនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងផ្អែកតាមអង្គហេតុ យល់ឃើញថា រឿងក្តីបច្ចុប្បន្នខុសពីរឿងក្តីអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត ដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបានយកមកធ្វើជាមូលដ្ឋានដើម្បីគាំទ្រលើសំណើសុំរបស់ខ្លួន។ ចំណុចចុងក្រោយ អង្គជំនុំ

---

[40] សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់ កថាខណ្ឌ ២៩។

[41] សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់ កថាខណ្ឌ ៣០។

[42] រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Lubanga, សំណុំរឿងលេខ ICC-01/04-01/06 OA 12 សាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់រដ្ឋអាជ្ញាប្រឆាំង នឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង I ហៅថា " សេចក្តីសម្រេចស្តីលើការដោះលែង Thomas Lubanga Dyilo" អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី ២១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ("សេចក្តីសម្រេចលើរឿងក្តី Lubanga ")។

[43] សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់ កថាខណ្ឌ ២៨។

[44] សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់ កថាខណ្ឌ ៣៣។

[45] សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់ កថាខណ្ឌ ៣៣។

Deleted: -1468,

Formatted: Font: (Default) Times New Roman

Deleted: ពីផលវិបាកនៃភាពសម្ងាត់នៃភស្តុតាង ដោះបន្ទុក តាមមាត្រា ៥៤(៣)(ង)នៃកិច្ចព្រមព្រៀង និងសំណើសុំផ្អាកការចោទប្រកាន់លើជនជាប់ចោទ រួមជាមួយនឹងបញ្ហា មួយចំនួន ដែលបានលើកឡើងក្នុងកិច្ចប្រជុំទាក់ទងនឹងឋានៈនៅថ្ងៃទី ១០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៨

តាមច្បាប់"[165]។ ដើម្បីឲ្យស្របនឹងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ច្បាប់នេះត្រូវបានបកស្រាយថា ក្នុងករណីដែលជនជាប់ចោទដែលមិនមានសម្បទាខាងបញ្ញាស្មារតីក្នុងការចូលរួមសវនាការ និងត្រូវបានរកឃើញថា ពុំមានលទ្ធភាពក្នុងការទទួលបានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់នាពេលអនាគត និង ត្រូវបានរកឃើញថា ពុំមានបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពសាធារណៈ រដ្ឋត្រូវផ្តួចផ្តើមដំណើរការនីតិវិធីបញ្ជូនផ្នែករដ្ឋប្បវេណី តាមច្បាប់ដែលអាចអនុវត្តចំពោះពលរដ្ឋទាំងអស់ ឬត្រូវដោះលែងជនជាប់ចោទ[166]។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលក្នុងរឿងក្តី Jackson v. Indiana លើកឡើងថា ការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី អាចជាជម្រើសអាស្រ័យលើកាលៈទេសៈនៃរឿងក្តី[167]។ ជម្រើសនេះ មានចែងយ៉ាងច្បាស់លាស់នៅក្នុងនីតិបញ្ញត្តិនៃរដ្ឋមួយចំនួន ដែលតុលាការ ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនូវអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិក្នុងការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទ ដែលប្រឈមនឹងលទ្ធភាពតិចតួចក្នុងទទួលនូវការជំនុំជម្រះ[168]។ ប៉ុន្តែ ការ

---

[165] 18 U.S.C. ss 4244 to 4246. រដ្ឋជាច្រើននៅសហរដ្ឋអាមេរិក បានអនុវត្តបញ្ញត្តិស្រដៀងគ្នានេះ (*សូមមើលរឿងក្តី Jackson តទល់នឹង Indiana*, 406 U.S. 715, 738 (1972), ("សាលដីកាលើ *រឿងក្តី Jackson* ") ទំព័រ ១២)។

[166] សាលក្រមលើ *រឿងក្តី Jackson* នៅត្រង់ទំព័រ ៧៣៨: "ជាលទ្ធផល យើងបានសម្រេចថា ជនម្នាក់ដែលរដ្ឋបានចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ហើយត្រូវបានសម្រេចបញ្ជូនទៅព្យាបាលនៅមន្ទីរពេទ្យដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានតែមួយគត់គឺការគ្មានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចូលរួមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី នឹងមិនត្រូវបានឃុំខ្លួនឲ្យលើសពីរយៈពេលដែលសមស្របសម្រាប់ការសម្រេចថាតើនឹងមានលទ្ធភាពច្បាស់លាស់ដែរ ឬទេថា ជននោះនឹងទទួលបានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ឡើងវិញក្នុងពេលដាក់លាក់នាថ្ងៃខាងមុខ។ ក្នុងករណីដែលមានការសម្រេចថា ជននេះនឹងពុំមានលទ្ធភាពបែបនេះទេ រដ្ឋចាំបាច់ត្រូវតែអនុវត្តដំណើរការនីតិវិធីជាទំនៀមទម្លាប់ក្នុងការបញ្ជូនជននោះទៅព្យាបាលនៅមន្ទីរពេទ្យដែលតម្រូវឲ្យធ្វើការព្យាបាលដោយគ្មានពេលវេលាកំណត់ចំពោះជនគ្រប់រូប ឬក៏រដ្ឋចាំបាច់ត្រូវតែធ្វើការដោះលែងជនជាប់ចោទ"។

[167] សាលក្រមលើ *រឿងក្តី Jackson នៅទំព័រ* ៧៤០ (ផ្តល់ជាយោបល់ថា ការលើកលែងបទចោទប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទគ្មានសម្បទា អាចត្រូវតម្រូវទៅតាមវិសោធនកម្មលើកទី ៦ និង ១៤ ស្តីអំពីសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយឆាប់រហ័ស ឬការបដិសេធនៃកិច្ចដំណើរការទាន់ពេល)។

[168] សូមមើល ឧទាហរណ៍ លក្ខន្តិកៈ Alaska § 12.47.100 (ឆ្នាំ 2012) (ចែងពីការលើកលែងបទចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទដែលគ្មានសម្បទាជាអចិន្ត្រៃយ៍ ហើយបង្គាប់ដល់ស្ថាប័ននៃនីតិវិធីស្តីពីការអនុវត្តរដ្ឋប្បវេណី ដោយអនុលោមតាម AS §§ 47.30.700 – 47.30.915); លក្ខន្តិកៈ Idaho § 18-212 (ឆ្នាំ 2000) (អនុញ្ញាតឱ្យតុលាការលើកលែងបទចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទគ្មានសម្បទា ប្រសិនបើតុលាការសម្រេចថា "ពេលវេលាបានកន្លងទៅយ៉ាងយូរ (...) ចាប់តាំងពីការបញ្ជូនជនជាប់ចោទ ដែលមានភាពមិនយុត្តិធម៌ក្នុងការបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី")។ លក្ខន្តិកៈ Hawaii ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្ម § 705-406 (ឆ្នាំ 2001) (ផ្តល់អំណាចដល់តុលាការក្នុងការលើកលែងបទចោទប្រឆាំងនឹង ជនជាប់ចោទ ដែលខ្វះសមត្ថភាព ដើម្បីប្រយោជន៍យុត្តិធម៌) ។ លក្ខន្តិកៈ New Jersey ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្ម § 2C: 4-6 (ឆ្នាំ 2012) (តម្រូវឱ្យតុលាការបើក

បញ្ចប់នេះ មិនអាចប្រព្រឹត្តិទៅដោយស្វ័យប្រវត្តិនោះបានទេ[169] ហើយនៅតែអាចកើតមានដដែល យ៉ាងហោចណាស់នៅក្នុងរដ្ឋមួយចំនួន ដើម្បីដាក់វិធានការមួយចំនួនលើការដោះលែង ក្នុងករណីដែលមានលក្ខណៈសមស្របទៅតាមរឿងក្តី[170]។ ភាពបទបែនៃរដ្ឋសហព័ន្ធរបស់អាមេរិក និងតុលាការក្នុងការ

សវនាការសម្រេចថា តើ ត្រូវលើកលែងបទចោទ ឬ ផ្អាក ដោយហេតុថា ជនជាប់ចោទដែលគ្មានសម្បទា មិនអាចទទួលបានសមត្ថភាពឡើងវិញទេនៅក្នុងរយៈពេលបីខែនៃការបញ្ជូនដែលបង្គាប់ដោយតុលាការ)។ ។

[169]ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងរឿងក្តីសហព័ន្ធក្រុងញូវយ៉កដែលបានពិចារណាទៅលើជនជាប់ចោទស្ថិតនៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង ដែលបានបាត់បង់សមត្ថភាពខាងស្មារតី និងមិនមានសម្បទាជាអចិន្ត្រៃយ៍ដើម្បីចូលរួមក្នុងសវនាការនោះ តុលាការបានតម្រូវឱ្យដោះលែង ប៉ុន្តែបានលើកឡើងថា៖ "តុលាការនេះមិនបានអះអាងនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌទូទៅ ដើម្បី "ច្រានចោល" ឬលើសពីនេះទៀតលុបចោលដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះនោះទេ។ ប្រសិនបើរដ្ឋអាចធានានាំម្ចាស់ប្តឹងមកធ្វើការជំនុំជម្រះ សេចក្តីសម្រេចថ្ងៃនេះមិនមានបំណងលុបបំបាត់ការអះអាងរបស់រដ្ឋអាជ្ញាដែលថា ដំណើរការនីតិវិធីបែបនេះស្របទៅនឹងសិទ្ធិក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដែលឆាប់រហ័សនោះទេ (ទោះបីជាអាចមើល ឃើញថាវាមិនឈ្នះការអះអាងនេះយ៉ាងណាក៏ដោយ)។ *U.S. ex rel. von Wolfersdorf តទល់នឹង Johnston*, 317 F.Supp. 66, S.D.N.Y(១៩៧0)។ *សូមមើល រឿងក្តី Greenwood ទល់នឹង U.S.*, 350 U.S. 366, 375, (1956) (ទទួលស្គាល់ថា ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃចំណេះដឹង វិធីព្យាបាលជំងឺទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាបញ្ញាស្មារតី គឺថា វិទ្យាសាស្ត្រមិនអាចឈានដល់ការបញ្ចប់នៃសាលក្រម ដោយសារជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការជាសះស្បើយ និងភាពអចិន្ត្រៃយ៍នៃអសមត្ថភាព និងសម្រេចថា លទ្ធភាពតិចតួចក្នុងការធូរស្បើយឡើងវិញរបស់ជនជាប់ចោទដែលគ្មានសម្បទានោះ មិនបានរារាំងដល់អំណាចរបស់រដ្ឋសហព័ន្ធក្នុងការចោទប្រកាន់ឡើយ) ។

[170] នេះជាសំណុំរឿងក្តីនៅទីក្រុង Illinois។ *រឿងក្តី People ទល់នឹង Ealy*, 365 NE 2d 149, តុលាការឧទ្ធរណ៍នៅទីក្រុង Illinois, 1st Dist. (ឆ្នាំ ១៩៧៧), ទំព័រ ១២ (ការពិភាក្សាពីការជំនុំជម្រះ*រឿងក្តី Jackson*: "តើ*រឿងក្តី Jackson តទល់នឹង Indiana* ត្រូវការលក្ខខណ្ឌ អ្វីខ្លះ? តើរឿងក្តីនេះតម្រូវឱ្យមានការដោះលែងជនជាប់ចោទឬ - ដោះលែងភ្លាមៗ ឬដោយឥតលក្ខខណ្ឌ ឬក៏ដោះលែងដោយអនុលោមតាមបញ្ញត្តិច្បាប់ក្នុងផ្នែក ៥-២-២ និងលក្ខខណ្ឌនៃការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ? ផ្នែក ៥-២-២ ធ្វើការបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជនជាប់ចោទដែលពុំមានសម្បទា ហើយមិនទាន់បានបញ្ជូនទៅកាន់កន្លែងព្យាបាល អាចត្រូវបានដោះលែង ដោយដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ឬត្រូវគោរព' លក្ខខណ្ឌដែលតុលាការយល់ឃើញថាសមស្រប ដែលអាចរួមបញ្ចូល តែមិនកំណត់ត្រឹមតែតម្រូវឱ្យជនជាប់ចោទត្រូវបញ្ជូនទៅ ឬធានាឱ្យមានការព្យាបាលជំងឺផ្លូវចិត្ត (...)។ តាមការយល់ឃើញរបស់យើង *រឿងក្តី Jackson តទល់នឹង Indiana* មិនបានហាមឃាត់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនឱ្យពិចារណាលើផ្នែក ១១0-៥(ក) និង ១១0-១0(ក) ក្នុងការសម្រេចពីលក្ខខណ្ឌដែលត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ដើម្បីដោះលែងជនជាប់ចោទ ដោយដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ")ឡើយ។ សូមមើល លក្ខន្តិកៈ Hawaii ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្ម § 705-406 (ឆ្នាំ 2001) (អនុញ្ញាតការដោះលែងជនជាប់ចោទដែលគ្មានសម្បទា "សំអាងលើលក្ខខណ្ឌដែលតុលាការសម្រេចថាចាំបាច់"); ក្រម Iowa § 812.6 (ឆ្នាំ 2001) (អនុញ្ញាតឱ្យតុលាការតម្រូវឱ្យជនជាប់ចោទដែលគ្មានសម្បទាទទួលការព្យាបាលសុខភាពផ្លូវចិត្តដែលអាចត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញបាន ថាជាលក្ខខណ្ឌនៃការដោះលែង) ។ ក្រម Virginia § 19.2-169.3 (ឆ្នាំ 2009) (ផ្តល់អំណាចដល់តុលាការ ក្នុងការជ្រើសតាំងអ្នកអាណាព្យាបាលតាមច្បាប់ សម្រាប់ជនជាប់ចោទដែលគ្មានសម្បទា ថាជាលក្ខខណ្ឌនៃការដោះលែង), *សូមមើលផងដែររឿងក្តី People ទល់នឹង Lang*, 391 N.E.2d 350, 352, តុលាការឧទ្ធរណ៍នៅទីក្រុង Illinois (ឆ្នាំ 1979): ("ប្រសិនបើ មិនត្រូវបង្គាប់ឱ្យចូលសម្រាកព្យាបាលក្នុង

Deleted: ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងរឿងក្តីសហព័ន្ធក្រុងញូវយ៉កដែលបានពិចារណាទៅលើជនជាប់ចោទស្ថិតនៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង ដែលបានបាត់បង់សមត្ថភាពខាងស្មារតី និងមិនមានសម្បទាជាអចិន្ត្រៃយ៍ដើម្បីចូលរួមក្នុងសវនាការនោះ តុលាការបានតម្រូវឱ្យដោះលែង ប៉ុន្តែបានលើកឡើងថា៖ "តុលាការនេះមិនបានអះអាងនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌទូទៅ ដើម្បី "ច្រានចោល" ឬលើសពីនេះទៀតលុបចោលដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះនោះទេ។ ប្រសិនបើរដ្ឋអាចធានានាំម្ចាស់ប្តឹងមកធ្វើការជំនុំជម្រះ សេចក្តីសម្រេចថ្ងៃនេះមិនមានបំណងលុបបំបាត់ការអះអាងរបស់រដ្ឋអាជ្ញាដែលថា ដំណើរការនីតិវិធីបែបនេះស្របទៅនឹងសិទ្ធិក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដែលឆាប់រហ័សនោះទេ (ទោះបីជាអាចមើលឃើញថាវាមិនឈ្នះការអះអាងនេះយ៉ាងណា ... [1]

Deleted: សូមមើល ឧទាហរណ៍ លក្ខន្តិកៈ Alaska § 12.47.100 (ឆ្នាំ 2012) (ចែងពីការលើកលែងបទចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទដែលគ្មានសម្បទាជាអចិន្ត្រៃយ៍ ហើយបង្គាប់ដល់ស្ថាប័ននៃនីតិវិធីស្តីពីការអនុវត្តរដ្ឋប្បវេណី ដោយអនុលោមតាម AS §§ 47.30.700 – 47.30.915); លក្ខន្តិកៈ: Idaho § 18-212 (ឆ្នាំ 2000) (អនុញ្ញាតឱ្យតុលាការលើកលែងបទចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទគ្មានសម្បទា ប្រសិនបើតុលាការសម្រេចថា "ពេលវេលាបានកន្លងទៅយ៉ាងយូរ (...) ចាប់តាំងពីការបញ្ជូនជនជាប់ចោទ ដែលមានភាពមិនយុត្តិធម៌ក្នុងការបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី") ។ លក្ខន្តិកៈ: Hawaii ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្ម § 705-406 (ឆ្នាំ 2001) (ផ្តល់អំណាចដល់តុលាការក្នុងការលើកលែងបទចោទប្រឆាំងនឹង ជនជាប់ចោទ ដែលខ្វះសមត្ថភាព ដើម្បីប្រយោជន៍យុត្តិធម៌) ។ លក្ខន្តិកៈ: New Jersey ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្ម § 2C: 4-6 (ឆ្នាំ 2012) (តម្រូវឱ្យតុលាការបើកសវនាការសម្រេចថា តើត្រូវលើកលែងបទចោទ ឬ ផ្អាក ដោយហេតុថា ... [2]

Page 47: [1] Deleted	Phan Theoun	12/24/2012 9:22:00 AM

ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងរឿងក្ដីសហព័ន្ធក្រុងញូវយ៉កដែលបានពិចារណាទៅលើជនជាប់ចោទស្ថិតនៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង ដែលបានបាត់បង់សមត្ថភាពខាងស្មារតី និងមិនមានសម្បទាជាអចិន្ត្រៃយ៍ដើម្បីចូលរួមក្នុងសវនាការនោះ តុលាការបានតម្រូវឱ្យដោះលែង ប៉ុន្តែបានលើកឡើងថា៖ "តុលាការនេះមិនបានអះអាងនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌទូទៅ ដើម្បី "ប្រានចោល" ឬលើសពីនេះទៀតលុបចោលដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះនោះទេ។ ប្រសិនបើរដ្ឋអាចធានានាំម្ចាស់ប្ដឹងមកធ្វើការជំនុំជម្រះ សេចក្ដីសម្រេចថ្ងៃនេះមិនមានបំណងលុបបំបាត់ការអះអាងរបស់រដ្ឋអាជ្ញាដែលថា ដំណើរការនីតិវិធីបែបនេះស្របទៅនឹងសិទ្ធិក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដែលឆាប់រហ័សនោះទេ (ទោះបីជាអាចមើល ឃើញថាវាមិនឈ្នះការអះអាងនេះយ៉ាងណាក៏ដោយ)។ *U.S. ex rel. von Wolfersdorf* ***តទល់នឹង*** *Johnston*, 317 F.Supp. 66, S.D.N.Y(១៩៧០)។ ***សូមមើល រឿងក្ដី*** *Greenwood* ***ទល់នឹង*** *U.S.*, 350 U.S. 366, 375, (1956) (ទទួលស្គាល់ថា ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃចំណេះដឹង វិធីព្យាបាលជំងឺទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាបញ្ញាស្មារតី គឺថា វិទ្យាសាស្ត្រមិនអាចឈានដល់ការបញ្ចប់នៃសាលក្រម ដោយសារជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការជាសះស្បើយ និងភាពអចិន្ត្រៃយ៍នៃអសមត្ថភាព និងសម្រេចថា លទ្ធភាពតិចតួចក្នុងការធូរស្បើយឡើងវិញរបស់ជនជាប់ចោទដែលគ្មានសម្បទានោះ មិនបានរារាំងដល់អំណាចរបស់រដ្ឋសហព័ន្ធក្នុងការចោទប្រកាន់ឡើយ)

Page 48: [2] Deleted	Phan Theoun	12/24/2012 9:21:00 AM

សូមមើល ឧទាហរណ៍ លក្ខន្តិកៈ Alaska § 12.47.100 (ឆ្នាំ 2012) (ចែងពីការលើកលែងបទចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទដែលគ្មានសម្បទាជាអចិន្ត្រៃយ៍ ហើយបង្គាប់ដល់ស្ថាប័ននៃនីតិវិធីស្ដីពីការអនុវត្តរដ្ឋប្បវេណី ដោយអនុលោមតាម AS §§ 47.30.700 – 47.30.915); លក្ខន្តិកៈ Idaho § 18-212 (ឆ្នាំ 2000) (អនុញ្ញាតឱ្យតុលាការលើកលែងបទចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទគ្មានសម្បទា ប្រសិនបើតុលាការសម្រេចថា "ពេលវេលាបានកន្លងទៅយ៉ាងយូរ (...) ចាប់តាំងពីការបញ្ជូនជនជាប់ចោទ ដែលមានភាពមិនយុត្តិធម៌ក្នុងការបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី")។ លក្ខន្តិកៈ Hawaii ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្ម § 705-406 (ឆ្នាំ 2001) (ផ្ដល់អំណាចដល់តុលាការក្នុងការលើកលែងបទចោទប្រឆាំងនឹង ជនជាប់ចោទ ដែលខ្វះសមត្ថភាព ដើម្បីប្រយោជន៍យុត្តិធម៌)។ លក្ខន្តិកៈ New Jersey ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្ម § 2C: 4-6 (ឆ្នាំ 2012) (តម្រូវឱ្យតុលាការបើកសវនាការសម្រេចថា តើត្រូវលើកលែងបទចោទ ឬ ផ្អាក ដោយហេតុថា ជនជាប់ចោទដែលគ្មានសម្បទា មិនអាចទទួលបានសមត្ថភាពឡើងវិញទេនៅក្នុងរយៈពេលបីខែនៃការបញ្ជូនដែលបង្គាប់ដោយតុលាការ)